

Foreningen NORDEN

REFERAT AF Foreningen NORDENs ekstraordinære repræsentantskabsmøde LØRDAG DEN 21. NOVEMBER 2015 KL. 11.00 – 12.30 Best Western, Kirketorvet 10 – 18, 7100 VEJLE

Repræsentantskabet blev budt velkommen af den fungerende landsformand **Georg Møller**, som mindede om, at dette var et historisk møde, da foreningen ikke i mands minde havde holdt et ekstraordinært repræsentantskabsmøde. Han glædede sig over, at forsamlingen havde accepteret at holde mødet i forbindelse med Tillidsmandsdagen, der så ville blive afholdt om eftermiddagen.

AD DAGSORDENENS PUNKT 1) VALG AF DIRIGENT

Georg Møller foreslog på forretningsudvalgets vegne sig selv til dirigent, hvilket repræsentantskabet bifaldt.

Dirigenten foreslog dirigenten **Elisabeth Espedal, Hillerød, Svend Erik Jensen, Herning og Bent Bardtrum, Roskilde/Lejre** som stemmetællere. De blev valgt af repræsentantskabet.

AD DAGSORDENENS PUNKT 2) VALG AF LANDSFORMAND

Dirigenten henviste til det udsendte materiale, hvor valgudvalget indstillede **Mogens Jensen** til ny formand og der var ikke ved tidsfristens udløb modtaget yderligere forslag til nyvalg.

Mogens Jensen aflagde herefter med sin tiltrædelsestale (bilag 1)

Mogens Jensen blev valgt.

AD DAGSORDENENS PUNKT 15) EVENTUELT

Mødet **afsluttedes** herefter af **dirigenten**, der takkede for god ro og orden, hvorefter var der fællessang.

PJL/pjl 07.12.15

Bilag 1

Kære venner;

Lige siden min barndom har det nordiske spillet en rolle i mit liv. Dengang – i Nykøbing Mors – i det nordvestjyske, var ingen indbygger i kommunen – stor som lille – i tvivl om, at Morsø Kommunes vigtigste venskabsby var det eksotiske – Flekkefjord – i Norge. Når man som jeg, dengang aldrig havde været uden for Danmarks grænser, kan I godt forestille jer, hvor excentrisk det navn har lydt – hvilke billeder der kunne dannes inde i hovedet – Flekkefjord!

Det blev selvfølgelig understøttet af, at jeg er vokset op kun en gade fra Aksel Sandemoses fødehjem. Denne eminente og kontroversielle forfatter til et hav af bøger og ikke mindst Janteloven, som vi altid har været i evig strid med Norge om, hvorvidt egentlig var dansk eller norsk.

Og Nordmændene har af en eller anden grund haft en særlig veneration for Mors – for også den store norske forfatter Bjørnstjerne Bjørnsson har besøgt øen, og er på egnen kendt for sit citat, da han fra Mors' højeste punkt Salgjerhøj står og ser ud over den lille ø's mange og hele 23 kirker og udbryder: Enten er morsingboerne ufatteligt kristne – eller også er de ukristeligt dovne!

Men således indpodet fra de yngste år, har jeg siden været engageret i det nordiske samarbejde i alle de jobs og positioner jeg har haft. Fra det socialdemokratiske ungdomsarbejde, over Arbejdernes Oplysnings Forbund, til fagbevægelsen og LO og Socialdemokratiet. Alle har været forankret i et stærkt nordisk samarbejde – og derfor har det ligget i lige forlængelse af det, at jeg tidligt indtrådte i Nordisk Råds-delegationen i Folketinget – og også her har været med til at løfte det nordiske samarbejde.

Og hvad er det, det kan? Hvorfor er det vi gør det? Hvad er det vi kan bruge det til – det samarbejde som så ofte har fået dødsdømmet af medierne.

Egentlig er det så ganske simpelt. På trods af forskellene på vore lande, så ligner vi alligevel hinanden så meget, har så stærke fælles værdier og fælles kultur og sprog, at vi stort set direkte kan overføre ideer, erfaringer og konkrete løsninger til hinandens samfund. Helt lavpraktisk og konkret. Det er en uvurderlig fordel. Hvor mange steder i verden kan man det?

Og vi ved af erfaring, jeg har oplevet det mange gange som minister, at når de nordiske lande taler med fælles stemme, europæisk eller internationalt, så er der en langt stærkere mulighed for at blive hørt og skabe resultater.

Vi skal aldrig glemme at vi mange steder i verden står som mønstersamfund – der er jo næsten ikke den Tv-debat mellem amerikanske præsidentkandidater, hvor Danmark ikke bliver nævnt – og vi skal heller ikke glemme, at hvis vi lægger de nordiske landes økonomier sammen, så er vi verdens 10. største økonomi.

Så der er god grund til at tale med fælles stemme i alle de sammenhænge, hvor det overhovedet er muligt! Og der er heller ingen tvivl om at selv om det foregår i dag, så kan vi blive meget bedre til det. Ikke kun regeringerne imellem men også andre nordiske aktører, interesseorganisationer mm som opererer europæisk og internationalt.

Vi oplever også i de her år, at det nordiske område i sig selv får større og større global betydning på grund af udviklingen i og interessen for Arktis. Her har alle nordiske lande fælles sikkerheds- og udenrigspolitiske interesser, som det er vigtigt vi står sammen om.

Og også når vi ser hvilken indflydelse Ruslands aggressive og uacceptable fremfærd i Ukraine har på de nordiske grænseområder, så er det med til at understrege vigtigheden af et stærkere forsvars og sikkerhedspolitisk koordination og samarbejde i de kommende år.

Her har vi alt at vinde og intet at tabe.

Så grundlæggende er behovet for nordisk samarbejde stigende – og ikke som det nogen gange kan føles i medierne – faldende.

Men vi ved også at det, der grundlæggende kitter os sammen i de nordiske lande, er det mellemfolkelige møde og kulturudvekslingen på tværs i norden. Og det er det kit som Foreningen NORDEN er hovedleverandør af – jeg var lige ved at sige hofleverandør – men det er man jo sådan set også...

Jeg har oplevet Foreningen NORDENs arbejde gennem mange år og kan roligt sige, at jeg oplever at vi står støt og fast i den danske og nordiske muld/klippe.

Så når jeg stiller mig til rådighed, som landsformand for foreningen, er det først og fremmest for at videreføre de grundlæggende værdier og aktiviteter som foreningen har stået for gennem årene, men selvfølgelig også for at give mit bidrag til de kommende års udvikling.

Lokalafdelingerne er jo hjertet i foreningens arbejde, og jeg må sige at jeg er imponeret over, at I er i stand til at samle så mange mennesker omkring den nordiske sag rundt omkring i landet. Det er faktisk ret imponerende i en tid, hvor mange foreninger bløder både medlemsmæssigt og idemæssigt.

Nuvel, jeg ved godt, at det hele ikke er rosenrødt. Jeg ved godt, at også Foreningen NORDEN har haft medlemstilbagegang. Men den gode nyhed er, at den ikke er nær så stor, som mange andre foreningers. I

kan være stolte over, at vi er 10 gange så mange medlemmer, som der er i de andre foreninger, der arbejder med internationalt samarbejde på forskellige områder. Det er nu da ikke så ringe endda, og det viser, at den folkelige opbakning til det nordiske samarbejde fortsat har stærke rødder i den danske befolkning.

Jeg ved også godt, at aldersgennemsnittet i foreningen godt kunne være lavere, uden at vi ville græde af den grund. Vi skal selvfølgelig være opmærksomme på, at den nordiske ide kun kan leve videre, hvis også yngre mennesker kan samles om den, Og vi skal også, sammen med Foreningen Nordens Ungdom, styrke den folkelige nordiske indsats over for de unge. For deres skyld - men så sandelig også for vores skyld og for den sag i arbejder for.

Men vi skal også værdsætte at så mange 50+ fortsætter med at være aktive og melde sig ind i foreningen. For antallet af ældre stiger, og nutidens ældre er langt mere aktive og friske og livslystne end for et par generationer siden, så det er godt hvis Foreningen NORDEN også kan tiltrække endnu flere i den målgruppe for hos os skal der ikke være nogen aldersracisme.

Jeg har også gennem årene fulgt de forskellige hovedaktiviteter under Foreningen NORDEN. Nordjobb, som jo er en rigtig god ide og aktivitet, der har givet mange unge konkret føling med og erfaringer fra de nordiske lande gennem årene, men som der er klart behov for at gentænke og styrke.

Hallo Norden, der med sit helt lavpraktiske formål er med til at give rigtig mange mennesker praktisk råd og vejledning om livet på tværs af de nordiske lande

Og jeg er også utroligt glad for Foreningen NORDENs engagement i forbindelse med den nyligt afholdte Nordisk Biblioteksuge. Imponerende med den lokale omtale af "Verdens største højt-læsningsarrangement". Landspressen opdagede det ikke, men der er så meget, de ikke opdager. Jeg kan love jer, at jeg vil forsøge at gøre mit til, at også de landsdækkende medier opdager, at der er noget, der hedder nordisk samarbejde. Nok ikke helt på samme måde som den tidligere formand – men vi er nødt til at arbejde stærkere med, hvordan også vi kan bidrage til at præsentere den nordiske dagsorden i medierne.

Det er grundpiller i Foreningen NORDENs arbejde at vi arbejder for at styrke det nordiske kulturelle samarbejde. Ligesom det nordiske sprogsamarbejde også altid vil være en grundpille i vores arbejde. Men vi er også nødt til at orientere os mod nogen af de store udfordringer i verden, hvor Norden har nogle af svarene og i hvert fald værdierne.

For en uge siden holdt foreningen en konference på Københavns Universitet om Demokrati, ytringsfrihed og foreningsfrihed med deltagelse fra Rusland, de baltiske og nordiske lande.

Jeg har set det slutdokument, hvor de forsamlede folkelige foreninger (NGO's) enedes om, at demokrati, ytringsfrihed og foreningsfrihed skal styrkes i alle landene. Især glædede det mig, at også de russiske repræsentanter kunne skrive under på dette. Og det glædede mig, at alle ngo'erne var enige om, at styrke dialogen og nedtone den konfrontatoriske retorik.

Her giver vi et stille og roligt bidrag til at styrke indsatsen for ytringsfriheden og andre demokratiske rettigheder og udbrede gode nordiske værdier. Det synes jeg er stærkt og har også hørt det rost i Udenrigsministeriet.

Om et par uger holder vi en konference på Aalborg Universitet om den nordiske arbejdsmarkedsmodel. Den glæder jeg mig selv til at deltage i. Der er jo ingen tvivl om, at vi har et stærkt nordisk fællesskab også på dette område. Vores nordiske model, der bygger på stærk organisering, aftaler, trepart og fleksible arbejdsmarkeder, er en opskrift, vi kan være stolte af, og som resten af Europa og verden også berømmer. Men der er til stadighed udfordringer og vi bliver nødt til at forholde os til en udvikling hvor andre lande satser på lovgivning frem for partsaftaler og overenskomster. Jeg glæder mig til at høre, hvordan forskerne ser på bl.a. det og få inspiration til hvordan vi videreudvikler vores gode arbejdsmarkedsmodeller.

Jeg bemærkede også foreningens arrangement med erhvervslivet ved starten af det danske formandskabs år for Nordisk Ministerråd 2015. Det gav genlyd - også ind på mit kontor. Så vidt jeg ved, var det den første konference, der blev holdt under det danske formandskab. I havde haft held - og dygtighed - til at få de fornemste aktører i dansk erhvervsliv og blandt arbejdsmarkedets parter til at troppe op, og jeg

forstod, at de stort set alle sammen blev overrasket over, hvor meget nordisk samarbejde, der er på dette område.

Det er godt! Vi, der har arbejdet med det nordiske i en del år, er knap så overraskede. Vi ved godt, at erhvervslivet i høj grad har set nordover, når de skulle udvikle deres kompetencer og styrke deres position. Nordea, Arla, COOP - ja, rigtigt mange har fundet nordiske løsninger.

Som Handels- og Udviklingsminister har jeg set masser af gode eksempler på solidt nordisk samarbejde. Og det glæder mig, at vi arbejder mere og mere sammen, også på de områder. Jeg har ved selvsyn erfaret, at vi har et hav af fælles projekter i udviklingslandene. Projekter, der bliver bedre (og billigere) ved, at vi samarbejder om dem. Faktisk har jeg set en rivende udvikling i det nordiske samarbejde på det udenrigspolitiske område. Mere samarbejde om vores udviklingsprojekter, mere samarbejde omkring vores ambassader rundt om i verden, mere samarbejde om internationale dagsordener. Det er en tendens, som skal udvikles yderligere i de kommende år.

Norden står stærkt i verden i de her år. Med vores samfundsmodel, velfærd og demokrati. Med klare værdier der bygger på grundlæggende rettigheder.

Og aldrig har vi vel sat større kulturaftryk med vores design, arkitektur, film, tv-serier og mad.

Og selv om vi aldrig er helt enige om alt undtagen en ting – nemlig at dem på den anden side har den absolut bedste nabo – så har vi tillid til hinanden. Så kan vi finde ud af at samarbejde.

Men en ting er vigtigt! Norden har aldrig isoleret sig fra verden, vi har aldrig lukket os om os selv. Vi har hele tiden ønsket at være en aktiv del af verden. Vi har en stor andel i opbygningen af de internationale, ja globale strukturer, som bl.a. Europarådet og FN. Vores internationale arbejde for fred, menneskerettigheder, velfærd og retfærdighed skal præge vores arbejde også nu og i fremtiden. Ellers vil kommende generationer med rette kunne spørge: hvor blev I af, mens tid var?

Foreningen NORDEN er godt klædt på til den dagsorden, og det skal vi udnytte. Vi skal sætte os i førersædet. Vi skal styrke det nordiske samarbejde og samtidig være en aktiv del af det internationale samarbejde. Det er der ingen modsætning i.

Det vil jeg meget gerne arbejde sammen med jer om.

Tak for ordet.